

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ КОНВЕНЦИЈЕ О ПРОЦЕНИ УТИЦАЈА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ У ПРЕКОГРАНИЧНОМ КОНТЕКСТУ

(„Службени гласник Републике Србије“ – Међународни уговори, бр.102/07)

Члан 1.

Потврђује се Конвенција о процени утицаја на животну средину у прекограничном контексту, сачињена 25. фебруара 1991. године у Еспоу, у оригиналу на енглеском, француском и руском језику.

Члан 2.

Текст Конвенције о процени утицаја на животну средину у прекограничном контексту у оригиналу на енглеском и у преводу на српски језик гласи:

КОНВЕНЦИЈА О ПРОЦЕНИ УТИЦАЈА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ У ПРЕКОГРАНИЧНОМ КОНТЕКСТУ

Стране ове Конвенције,

Свесне међусобног односа привредних активности и њихових последица по животну средину,

Потврђујући потребу обезбеђивања по животну средину прихватљивог и одрживог развоја,

Решене да унапреде међународну сарадњу у процени утицаја на животну средину, посебно у прекограничном контексту,

Имајући у виду потребе и значај развијања политике предвиђања, спречавања, ублажавања и праћења значајних негативних утицаја по животну средину уопште, и конкретније у прекограничном контексту,

Подсећајући на релевантне одредбе Повеље Уједињених Нација, Декларације Штокхолмске конференције о животној средини, завршног документа Конференције о европској безбедности и сарадњи (КЕБС) и закључних докумената Мадридског и Бечког састанка представника држава учесница КЕБС-а,

Похваљујући текуће активности држава на обезбеђивању обављања процене утицаја на животну средину уз помоћ њихових правних и административних одредби и националних политика,

Свесне потребе да се отворено размотре фактори животне средине у једној раној фази процеса одлучивања применом процене утицаја на животну средину, на свим одговарајућим административним нивоима као

неопходног средства за побољшавање квалитета информација које се подносе доносиоцима одлука како би се могле донети одлуке које су исправне за животну средину посвећујући дужну пажњу свођењу штетних ефеката на минимум, посебно у прекограничном контексту,

Имајући у виду напоре међународне заједнице на унапређивању коришћења процене утицаја на животну средину како на националном тако и на међународном нивоу, и узимајући у обзир рад који се обавља на процени утицаја на животну средину под покровитељством Економске комисије Уједињених Нација за Европу, а посебно резултате које је постигао Семинар за процену утицаја на животну средину (септембар 1987, Варшава, Пољска), као и констатујући циљеве и принципе процене утицаја на животну средину које је усвојио Управни савет Програма Уједињених Нација за животну средину и Министарске декларације о одрживом развоју (мај 1990, Берген, Норвешка),

Договориле су следеће:

ДЕФИНИЦИЈЕ

Члан 1.

За потребе ове Конвенције,

(I) „Стране”, осим ако текст другачије не назначује, означава Стране уговорнице ове Конвенције;

(II) „страна порекла” означава Страну или Стране уговорнице ове Конвенције, под чијом се надлежношћу предвиђа обављање предложене активности;

(III) „погођена страна” означава Страну или Стране уговорнице ове Конвенције које ће вероватно бити погођене прекограничним ефектима предложене активности;

(IV) „односне Стране” означава Страну порекла и погођену Страну процене утицаја на животну средину у складу са овом Конвенцијом;

(V) „предложена активност” означава било коју активност или важнију промену неке активности подложно одлуци надлежног органа у складу са применљивом националном процедуром;

(VI) „процена утицаја на животну средину” означава националну процедуру за вредновање могућег утицаја предложене активности на животну средину;

(VII) „утицај” означава сваки ефекат проузрокован предложеном активношћу на животну средину, укључујући и људско здравље и безбедност, флору, фауну, тло, ваздух, воду, климу, пределе и историјске споменике или неке друге физичке структуре или међусобно дејство ових фактора; такође укључује и ефекте на културно наслеђе или друштвено- економске услове који су резултат промена ових фактора;

(VIII) „прекогранични утицај” означава сваки утицај, не само глобалне природе, унутар области која је под надлежношћу Стране а који изазове предложена активност чије је физичко порекло у целисти или делом унутар области која је под надлежношћу друге Стране;

(IX) „надлежни орган” означава национални орган или органе које Стране одреде као одговорне за обављање задатака обухваћених овом Конвенцијом и/или орган или органе којима Страна повери надлежност одлучивања у односу на предложену активност;

(X) „јавност” означава једно или више физичких или правних лица.

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 2.

(1) Стране ће, било појединачно или заједнички, предузимати све одговарајуће и ефикасне мере како би спречиле, смањиле и контролисале значајне штетне прекограничне утицаје предложене активности на животну средину.

(2) Свака страна ће предузимати све потребне правне, управне или друге мере како би спровела одредбе ове Конвенције, укључујући и у односу на предложене активности наведене у Додатку I које ће вероватно изазвати значајне прекограничне штетне утицаје, успостављање поступка за процену утицаја на животну средину који омогућава учешће јавности и припрему документације о процени утицаја на животну средину описане у Додатку II.

(3) Страна порекла ће обезбедити да се у складу са одредбама ове Конвенције процена утицаја на животну средину обавља пре доношења одлуке којом се овлашћује или покреће предложена активност наведена у Додатку I, а која може изазвати значајне штетне утицаје на животну средину.

(4) Страна порекла ће у складу са одредбама ове Конвенције, обезбедити да погођене Стране буду обавештене о предложеној активности наведеној у Додатку I која ће вероватно изазвати значајне негативне прекограничне утицаје.

(5) Односне Стране ће на иницијативу било које такве Стране покренути дискусије о томе хоће ли или може једна или више предложених активности које нису наведене у Додатку I изазвати значајне негативне прекограничне утицаје и стога је треба третирати као да је или јесу као такве наведене. Ако се дате Стране тако договоре, активност или активности ће бити тако третиране. Опште смернице за препознавање критеријума за одређивање значајних негативних утицаја дате су у Додатку III.

(6) Страна порекла ће, у складу са одредбама ове Конвенције обезбедити прилику јавности да у областима које ће вероватно бити погођене учествују у релевантним поступцима процене утицаја на животну средину у погледу предложених активности и обезбедити да прилика која се пружи јавности погођене Стране буде једнака као и она која се обезбеђује јавности у страни порекла.

(7) Процена утицаја на животну средину, у складу са захтевима ове Конвенције ће, као минимални захтев, бити покретана на нивоу пројекта предложене активности. У мери у којој то одговара, Стране ће настојати да примењују принципе процене утицаја на животну средину на политике, планове и програме.

(8) Одредбе ове Конвенције неће утицати на право Страна да спроводе националне законе, прописе, административне одредбе или прихваћене правне праксе којима се штите информације чије би достављање било штетно по индустријску и комерцијалну тајност или националну безбедност.

(9) Одредбе ове Конвенције неће утицати на право појединачних Страна да билатералним или мултилатералним споразумом, тамо где то одговара, спроводе мере строжије од оних из ове Конвенције.

(10) Одредбе ове Конвенције Стране неће ослобађати од било којих обавеза према међународном праву у погледу активности које имају или вероватно могу имати прекогранични утицај.

ОБАВЕШТАВАЊЕ

Члан 3.

(1) Страна порекла ће о предложеној активности наведеној у Додатку I, која може да изазове значајан негативни прекогранични утицај, а ради обезбеђивања одговарајућих и ефикасних консултација према члану 5, обавестити сваку Страну за коју сматра да може бити погођена Страна, што је раније могуће, а најкасније када буде обавештавала своју јавност о датој предложеној активности.

(2) Ово обавештење ће, између осталог, садржати:

(а) информације о предложеној активности, укључујући и све расположиве информације о њеном могућем прекограничном утицају;

(б) природу могуће одлуке; и

(в) назнаку разумног рока у оквиру кога се одговор према ставу 3. овог члана, захтева узимајући у обзир природу предложене активности;

и може обухватати информације наведене у ставу 5. овог члана.

(3) Погођена Страна одговориће Страни порекла у року наведеном у обавештењу, потврђујући пријем обавештења, и назначити да ли намерава да учествује у поступку процене утицаја на животну средину.

(4) Уколико погођена страна назначи да не намерава да учествује у поступку за процену утицаја на животну средину, или ако не одговори у временском року утврђеном у обавештењу, неће се примењивати одредбе ставова 5, 6, 7 и 8 овог члана нити чланова 4. до 7. У таквим околностима не нарушава се право Стране порекла да одређује да ли ће извршити процену утицаја на животну средину на основу свог националног закона и праксе.

(5) По пријему одговора од погођене Стране која назначује своју жељу да учествује у поступку процене утицаја на животну средину, Страна порекла ће, ако то још није учинила, обезбедити погођеној Страни:

(а) релевантне информације у погледу поступка процене утицаја на животну средину, укључујући и назнаку временског распореда за пренос коментара;

(б) релевантне информације о предложеној активности и њеном могућем значајном негативном прекограничном утицају.

(6) На захтев Стране порекла, погођена Страна ће првој обезбедити информације које се могу разумно прибавити у погледу потенцијално погођене животне средине под надлежношћу погођене Стране када су такве информације потребне за припрему документације о процени утицаја на животну средину. Информације ће се обезбедити без одлагања и, када то одговара, преко заједничког тела где дато тело постоји.

(7) Када Страна сматра да ће бити погођена значајним прекограничним утицајем предложене активности наведене у Додатку I а када обавештење у складу са ставом 1. овог члана није достављено, односне Стране ће на захтев погођене Стране разменити потребне информације ради одржавања дискусија о томе да ли је могућ значајни негативни прекогранични утицај. Уколико

се те Стране сагласе да је могуће да ће бити значајних негативних прекограничних утицаја, одредбе ове Конвенције ће се примењивати сходно томе. Уколико се те Стране не могу сагласити да ли су могући значајни негативни прекогранични утицаји, свака таква страна може то питање поднети истражној комисији у складу са одредбама Додатка IV како би их обавестила о вероватноћи значајних негативних прекограничних утицаја, осим ако се не договоре о другачијем методу решавања овог питања.

(8) Односне Стране ће обезбедити да јавност погођене Стране у области које могу бити погођене буде обавештена и добије могућност да коментарише или упути примедбе на предложену активност и да те коментаре или примедбе пренесе надлежним органима Страна порекла, било директно том органу или, тамо где то одговара преко Стране порекла.

ПРИПРЕМА ДОКУМЕНТАЦИЈЕ О ПРОЦЕНИ УТИЦАЈА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ

Члан 4.

(1) Документација о процени утицаја на животну средину која се подноси надлежном органу Стране порекла као минимум садржаће информације описане у Додатку II.

(2) Страна порекла ће погођеној Страни ако одговара, преко заједничког тела када оно постоји, доставити документацију о процени утицаја на животну средину. Односне Стране организоваће дистрибуцију документације органима и јавности погођене Стране у областима које могу бити погођене и ради подношења коментара надлежном органу Стране порекла, било директно том органу или, тамо где је то погодно, преко Стране порекла у разумном временском року пре него што се донесе коначна одлука о предложеној активности.

КОНСУЛТАЦИЈЕ НА ОСНОВУ ДОКУМЕНТАЦИЈЕ О ПРОЦЕНИ УТИЦАЈА НА ЖИВОТНУ СРЕДИНУ

Члан 5.

Страна порекла ће након завршавања документације о процени утицаја на животну средину, без непотребног одлагања, започети консултације са погођеном Страном о, *inter alia*, могућем прекограничном утицају предложене активности и мерама за смањивање или елиминисање њеног утицаја. Консултације се могу односити на:

(а) могуће алтернативе за предложену активност, укључујући алтернативу непредузимања активности, и могуће мере за ублажавање значајних негативних прекограничних утицаја и праћење ефеката таквих мера на рачун Стране порекла;

(б) остале облике могуће узајамне помоћи у смањивању било каквих значајних негативних прекограничних утицаја предложене активности; и

(в) сва остала одговарајућа питања која се тичу предложене активности.

Стране ће се на почетку таквих консултација договарати о разумном временском року за трајање периода консултација. Све такве консултације могу се обавити преко одговарајућег заједничког тела, када то тело постоји.

КОНАЧНА ОДЛУКА

Члан 6.

(1) Стране ће обезбедити да се у коначној одлуци о предложеној активности води дужна пажња о резултату процене утицаја на животну средину, укључујући и документацију о процени утицаја на животну средину, као и коментаре на њу који су добијени у складу са чланом 3. став 8. и чланом 4. став 2. и резултате консултација, како су поменуте у члану 5.

(2) Страна порекла ће погођеној Страни доставити коначну одлуку о предложеној активности заједно са разлозима и разматрањима на којима се она заснива.

(3) Уколико односној Страни пре почетка рада на датој активности буду доступне додатне информације о значајним прекограничним утицајима неке предложене активности које нису биле на располагању у време доношења одлуке о активности, а које би могле суштински утицати на одлуку, та Страна ће без одлагања обавестити другу, односно Страну или Стране. Уколико једна односна Страна тако захтева, одржаће се консултације о томе да ли је потебно ревидирати одлуку.

ПОСТ-ПРОЈЕКТНА АНАЛИЗА

Члан 7.

(1) Односне Стране ће на захтев било које такве Стране одредити да ли ће се и ако хоће у којој мери обавити пост - пројектна анализа, узимајући у обзир могући значајни негативни прекогранични утицај активности за коју је извршена процена утицаја на животну средину у складу са овом Конвенцијом. Свака пост - пројектна анализа која се обави између осталог ће укључивати надзирање активности и одређивање сваког негативног прекограничног утицаја. Такав надзор и одређивање могу се извршити како би се остварили циљеви наведени у Додатку V.

(2) Када као резултат пост - пројектне анализе, Страна порекла или погођена Страна имају основаних разлога да закључе да постоји значајни негативни прекогранични утицај или се открију фактори који могу имати за резултат такав утицај, она ће одмах обавестити другу Страну. Односне Стране ће се затим консултовати о потребним мерама за смањивање или елиминисање утицаја.

БИЛАТЕРАЛНА И МУЛТИЛАТЕРАЛНА САРАДЊА

Члан 8.

Стране могу наставити постојеће или склопити нове билатералне или мултилатералне споразуме или неке друге аранжмане како би оствариле своје обавезе према овој Конвенцији. Такви споразуми или аранжмани могу се заснивати на елементима наведеним у Додатку VI.

ПРОГРАМИ ИСТРАЖИВАЊА

Члан 9.

Стране ће посебну пажњу посветити успостављању или интензивирању специфичних програма истраживања усмерених на:

(а) побољшање постојећих квалитативних и квантитативних метода за процену утицаја предложених активности;

(б) остваривање бољег разумевања узрочно-последичних односа и њихове улоге у интегралном управљању животном средином;

(в) анализирање и праћење ефикасне примене одлука о предложеним активностима са намером свођења утицаја на минимум или њиховог спречавања;

(г) развој метода за подстицај креативних приступа у трагању за алтернативама за предложене по животну средину прихватљиве активности, као и облика производње и потрошње;

(д) развој методологија за примену принципа процене утицаја на животну средину на макро-економском нивоу.

Стране ће узајамно размењивати горе наведене резултате програма.

СТАТУС ДОДАТАКА

Члан 10.

Додаци приложени уз ову Конвенцију чине саставни део Конвенције.

САСТАЈАЊЕ СТРАНА

Члан 11.

(1) Стране ће се, у мери у којој је то могуће, састајати у вези са годишњим заседањима Виших саветника влада ЕЦЕ-а за проблеме животне средине и вода. Први састанак Страна биће сазван најкасније годину дана након датума ступања на снагу ове Конвенције. Након тога, састанци Страна ће се одржавати када се састанак Страна буде сматрао потребним, или на писмени захтев било које Стране, под условом да га у року од шест месеци од датума када им је секретаријат доставио захтев, најмање једна трећина Страна подржи.

(2) Стране ће имати стално увид у примену Конвенције и, са том намером на уму, ће:

(а) разматрати политике и методолошке приступе процени утицаја на животну средину које обаве Стране, а у циљу даљег побољшања поступака процене утицаја на животну средину у прекограничном контексту;

(б) размењивати информације у погледу искустава стечених у закључивању и остваривању билатералних и мултилатералних споразума или других аранжмана у вези са коришћењем процене утицаја на животну средину у прекограничном контексту, у коме учествује једна или више Страна;

(в) тражити услуге надлежних међународних тела и научних комитета, када то одговара, у методолошким и техничким аспектима који се односе на постизање намена ове Конвенције;

(г) на свом првом састанку размотрити и консензусом усвојити пословник о раду за своје састанке;

(д) размотрити и, када је потребно, усвојити предлоге за допуне на ову Конвенцију;

(ђ) размотрити и покренути све додатне акције које могу бити неопходне за постизање намена ове Конвенције.

ПРАВО ГЛАСА

Члан 12.

(1) Свака Страна ове Конвенције имаће један глас.

(2) Осим како је предвиђено ставом 1. овог члана, по питањима у оквиру њихове надлежности организације регионалне економске интеграције оствариваће своје право гласа са бројем гласова који је једнак броју држава њихових чланица које су потписнице ове Конвенције. Такве организације неће остваривати своје право гласа ако њихове државе чланице остваре своје право гласа, и обратно.

СЕКРЕТАРИЈАТ

Члан 13.

Извршни секретар Економске комисије за Европу обављаће следеће функције секретаријата:

(а) сазивање и припрема састанака Страна;

(б) пренос Странама потписницама извештаја и других информација добијених у складу са одредбама ове Конвенције; и

(в) обављање других функција које могу бити предвиђене у овој Конвенцији или које Стране могу одредити.

АМАНДМАНИ НА КОНВЕНЦИЈУ

Члан 14.

(1) Свака Страна може предложити амандмане на ову Конвенцију.

(2) Предложени амандмани биће поднети у писменом облику секретаријату који ће их пренети свим Странама. Предложени амандмани биће разматрани на следећем састанку страна под условом да је Секретаријат доставио ове предлоге најмање деведест дана раније.

(3) Стране ће уложити све напоре како би консензусом постигле споразум око сваког предложеног амандмана на ову Конвенцију. Ако су напори на постизању консензуса исцрпљени а споразум није постигнут, као последње средство, амандмани ће бити усвојени трочетвртинском већином гласова Страна које су присутне и које гласају на састанку.

(4) Амандмане на ову Конвенцију који су усвојени у складу са ставом 3. овог члана, поднеће Депозитар свим Странама на ратификацију, одобравање или прихватање. Они ће ступити на снагу за све Стране које су их ратификовале, одобриле или прихватиле деведесетог дана након што Депозитар прими обавештење о њиховој ратификацији, одобравању или прихватању од Стране најмање три четвртине датих Страна. Амандмани ће након тога ступити на снагу за све друге Стране деведесетог дана пошто дата Страна депонује своје инструменте ратификације, одобравања или прихватања амандмана.

(5) За потребе овог члана, термин „Стране које су присутне и гласају” означава Стране које су присутне и дају свој глас „за” или „против”.

(6) Поступак гласања изнет у ставу 3. овог члана нема намену да успостави преседан за будуће споразуме који се закључују у оквиру Економске комисије за Европу.

РЕШАВАЊЕ СПОРОВА

Члан 15.

(1) Уколико се између две или више Страна јави спор око тумачења или примене ове Конвенције, оне ће решење тражити преговорима или било којим другим методом решавања спорова који је прихватљив странама у спору.

(2) Приликом потписивања, ратификовања, прихватања, одобравања или приступања овој Конвенцији или у било које време након тога, одређена Страна може писмено обавестити Депозитара да за спор који није разрешен у складу са ставом 1. овог члана, прихвата један или оба следећа начина решавања спорова као обавезне у односу на било коју Страну која прихвати исте обавезе:

(а) подношење спора Међународном суду правде;

(б) арбитража у складу са поступком утврђеним у Додатку VII.

(3) Уколико су Стране учеснице у спору прихватиле оба начина решавања спорова поменута у ставу 2. овог члана, спор се може поднети само Међународном суду правде, осим ако се Стране учеснице спора другачије не сагласе.

ПОТПИСИВАЊЕ

Члан 16.

Ова Конвенција биће отворена за потписивање у месту Еспоо (Финска) од 25. фебруара до 1. марта 1991. године, а након тога у седишту Уједињених Нација у Њујорку до 2. септембра 1991. године државама чланицама Економске комисије за Европу, као и државама које имају консултативан статус у Економској комисији за Европу у складу са ставом 8. резолуције Економског и социјалног савета бр. 36 (IV) од 28. марта 1947. године и организацијама регионалне економске интеграције које су успоставиле суверене државе чланице Економске Комисије за Европу на које су њихове државе чланице пренеле надлежност за питања које се регулишу овом Конвенцијом, укључујући и надлежност за закључивање уговора по овим питањима.

РАТИФИКАЦИЈА, ПРИХВАТАЊЕ, ОДОБРАВАЊЕ И ПРИСТУПАЊЕ

Члан 17.

(1) Ова Конвенција подлеже ратификацији, прихватању или одобравању држава потписница и организација регионалне економске интеграције.

(2) Ова Конвенција је отворена за приступање од 3. септембра 1991. године државама и организацијама поменутим у члану 16.

(3) Инструменти ратификације, прихватања, одобравања или приступања биће депоновани код Генералног Секретара Уједињених Нација који ће обављати функције Депозитара.

(4) Било која организација поменута у члану 16. која постане Страна ове Конвенције а да ниједна њена држава чланица није страна потписница, биће обавезана свим обавезама из ове Конвенције. У случају таквих организација, чије су једна или више држава чланица потписнице ове Конвенције, организација и њене државе чланице ће одлучивати о својим односним одговорностима за остваривање својих обавеза према Конвенцији. У таквим случајевима, организација и државе чланице неће имати право да истовремено остварују права према Конвенцији.

(5) Организације регионалне економске интеграције поменуте у члану 16. ће у својим инструментима ратификације, прихватања, одобравања или приступања назначити домен своје надлежности у погледу питања која се регулишу овом Конвенцијом. Ове организације ће такође обавестити Депозитара о свим релевантним модификацијама у погледу домена њихових надлежности.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

Члан 18.

(1) Ова Конвенција ступиће на снагу деведесетог дана након датума депоновања шеснаестог инструмента ратификације, прихватања, одобравања или приступања.

(2) За потребе става 1. овог члана, ниједан инструмент који депонује организација регионалне економске интеграције неће се рачунати као додатни онима које су депоновале државе чланице такве организације.

(3) За сваку државу или организацију поменуту у члану 16. која ратификује, прихвати или одобри ову Конвенцију или јој приступи након депоновања шеснаестог инструмента ратификације, прихватања, одобравања или приступања, Конвенција ће ступити на снагу деведесетог дана након датума када та држава или организација депонује свој инструмент ратификације, прихватања, одобравања или приступања.

ПОВЛАЧЕЊЕ

Члан 19.

У било ком тренутку након четири године од датума на који је ова Конвенција ступила на снагу за одређену Страну, та се Страна потписница може повући из Конвенције давањем писменог обавештења Депозитару. Свако такво повлачење ступиће на снагу деведесетог дана од датума након што га прими Депозитар. Свако такво повлачење неће утицати на примену чланова 3. до 6. Конвенције на предложену активност у односу на коју је дато обавештење у складу са чланом 3. став 1. или је упућен захтев у складу са чланом 3. став 7. пре него што је такво повлачење ступило на снагу.

АУТЕНТИЧНИ ТЕКСТОВИ

Члан 20.

Оригинал ове Конвенције чији су енглески, француски и руски текстови подједнако аутентични, биће депонован код Генералног Секретара Уједињених Нација.

У ПОТВРДУ ЧЕГА доле потписани, за то прописно овлашћени, потписују ову Конвенцију.

САЧИЊЕНО у Еспоу (Финска), овог двадесет петог дана фебруара
хиљаду деветстотина деведесет прве године.

ДОДАЦИ

ДОДАТАК I

Списак активности

1. Рафинерије сирове нафте (изузимајући подухвате у циљу производње мазива из сирове нафте) и инсталације за гасификацију и ликвефакцију са 500 тона и више угљеног или битуменског шкриљца дневно.
2. Термоелектране и друге инсталације за сагоревање са испустом топлоте од 300 мегавата или више и нуклеарне електране и други нуклеарни реактори (изузев истраживачких инсталација намењених производњи и претварању физионабилних и фертилних материјала, чија максимална снага не прелази 1 киловат континуалног термалног учинка).
3. Инсталације конструисане искључиво за производњу или обогаћивање нуклеарних горива, за обраду озрачених нуклеарних горива или за складиштење, одлагање или обраду радиоактивног отпада.
4. Велике инсталације за почетно топљење сировог гвожђа и челика и за производњу обојених метала.
5. Инсталације за екстракцију азбеста и за обраду и претварање азбеста и производа који садрже азбест: за азбестно-цементне производе, са годишњом производњом од више од 20000 тона крајњег производа, за брусне материјале, са годишњом производњом од више од 50 тона крајњег производа и за друге употребе азбеста од више од 200 тона годишње.
6. Интегрисане хемијске инсталације.
7. Изградња путева за моторна возила, ауто-путева* и линија за дуголинијски железнички саобраћај и аеродрома са дужином основне писте од 2100 метара и више.
8. Нафтоводи и гасоводи великог пречника.
9. Трговачке луке, као и унутрашњи пловни путеви и луке за унутрашњи пловни саобраћај који дозвољавају пролаз пловилима преко 1350 тона.
10. Инсталације за одлагање отпада за спаљивање, хемијску обраду или одлагање на депоније токсичних и опасних отпада.
11. Велике бране и акумулације.

* За сврхе ове Конвенције:

„Пут за моторна возила” значи пут посебно пројектован и изграђен за саобраћај моторних возила, који не служи за саобраћај са парцелама које са граниче са њим и који:

(а) је снабдевен, изузев на посебним тачкама или привремено одвојеним тракама за два смера, које су одвојене једна од друге делом који није намењен саобраћају или, изузетно другим средствима;

(б) не укршта се на било ком нивоу ни са једним путем, пругом или трамвајским шинама или пешачком стазом; и

(в) је обележен посебним знаком као пут за моторна возила.

„Ауто-пут” значи пут резервисан за саобраћај моторних возила доступан само преко укључења и контролисаних раскрсница и на коме је заустављање и паркирање у текућим тракама посебно забрањено.

12. Активности за извлачење подземних вода у случајевима где је годишња запремина воде која се извуче једнака количини од 10 милиона кубних метара или више.
13. Производња пулпе и папира од 200 метричких тона ваздушно сушеног материјала или више дневно.
14. Велики рударски захвати, директна екстракција и прерада металних руда или угља.
15. Производња угљених хидрата у иностранству.
16. Велика постројења за складиштење петролеја, петрохемијских и хемијских производа.
17. Сечење шума на великим површинама.

ДОДАТАК II

Садржај документације за процену утицаја на животну средину

Информације које ће бити укључене у документацију процене утицаја на животну средину ће минимално садржати, у складу са чланом 4., следеће:

- (а) Опис предложене активности и њене сврхе;
- (б) Опис, где је потребно разумних алтернатива (на пример, у погледу локације или технологије) предложеној активности и такође алтернативе у случају одбијања;
- (в) Опис животне средине која ће вероватно бити погођена предложеном активношћу и њене алтернативе;
- (г) Опис могућих утицаја на животну средину предложене активности и њене алтернативе и процена њеног значаја;
- (д) Опис мера за ублажавање које ће одржавати негативне ефекте по животну средину на минимуму;
- (ђ) Прецизно наглашене методе предвиђања и важне претпоставке, као и релевантне податке о животној средини који су коришћени;
- (е) Препознавање недостатака у знању и несигурности до којих се дошло приликом сакупљања тражених информација;
- (ж) Где је погодно, нацрт програма за праћење и управљање и било које планове за пост-пројектну анализу; и
- (з) Не-технички сажетак укључујући визуелну презентацију где је то потребно (карте, графикони, итд.).

ДОДАТАК III

Општи критеријуми од помоћи за одређивање значаја активности за животну средину које нису наведене у Додатку I

1. Приликом разматрања предложених активности на које се односи члан 2, став 5 односне Стране могу размотрити да ли ће активност вероватно имати значајан негативан прекогранични ефекат посебно по неком од следећих критеријума:

(а) Величина: предложене активности које су велике за дати тип активности;

(б) Место: предложене активности које су смештене у или у близини области са посебно осетљивом животном средином или су од посебне важности (као што су мочваре назначене у Рамсарској Конвенцији, национални паркови, природни резервати, места од посебног научног интереса или места од археолошке, културне или историјске важности); такође предложене активности на местима где би предложени развој имао вероватне значајне ефекте на становништво;

(в) Ефекти: предложене активности са посебно сложеним и потенцијално негативним ефектима, укључујући и оне које изазивају озбиљне ефекте на људе или на вредне врсте и организме, оне које представљају претњу постојећем или потенцијалном коришћењу оштећене области и оне које узрокују додатно оптерећење које капацитет животне средине не може поднети.

2. За ову сврху Стране у питању размотриће предложене активности које су смештене у близини међународне границе као и предложене активности које могу проузроковати значајне прекограничне ефекте на великој удаљености од места где се обављају.

ДОДАТАК IV

Процедура упита

1. Страна или Стране које траже упит обавестиће о томе секретаријат да дата Страна или Стране подносе упит да ли ће предложена активност наведена у Додатку I вероватно имати значајан негативан прекогранични ефекат комисији за упите основаној у складу са одредбама овог Додатка. Ово обавештење навешће предмет упита. Секретаријат ће одмах обавестити све Стране ове Конвенције о овом поднеску.

2. Комисија за упите састоји се од три члана. Страна која тражи упит и друга Страна у процедури тражења упита именовале научног или техничког стручњака, и два тако именована стручњака одредиће по заједничком споразуму трећег стручњака који ће бити председник комисије за упите. Последњи неће бити грађанин једне од страна у процедури, нити ће он или она имати стално место боравка на територији једне од ових страна, нити бити запослен или запослена од стране било које од Страна, нити је био или била у додиру са материјом у било ком својству.

3. Уколико председник комисије за упите не буде именован у року од два месеца од именовања другог стручњака, Извршни Секретар Економске Комисије за Европу ће на захтев једне од страна одредити председника у току следећа два месеца.

4. Уколико једна од страна у процедури тражења упита не именује стручњака у року од месец дана од дана пријема обавештења од секретаријата, друга страна може о томе обавестити Извршног Секретара Економске Комисије за Европу који ће одредити председника комисије за упите у току следећа два месеца. Након одређивања, председник комисије за упите, захтеваће од стране која није именовала стручњака да то учини у току месец дана. Након датог периода, председник ће обавестити Извршног Секретара Економске Комисије за Европу који ће именовати експерта у току следећа два месеца.

5. Комисија за упите усвојиће споствени пословник о раду.

6. Комисија за упите може предузимати све одговарајуће мере у циљу спровођења својих функција.

7. Стране у процедури тражења упита омогућиће рад комисији за упите, а посебно ће користећи сва средства која им се налазе на располагању:

(а) Обезбедити све релевантне документе, потрештине и информације; и

(б) Омогућити, где је потребно позвати сведоке или стручњаке и примити њихове доказе.

8. Стране и стручњаци штитиће поверљивост било које информације коју приме у поверењу током рада у комисији за упите.

9. Уколико се једна од страна у процедури тражења упита не појави испред комисије за упите или не успе у представљању случаја, друга Страна може захтевати од комисије за упите да настави са поступком и заврши са радом. Одсуство стране или неуспех у представљању случаја неће представљати препреку за наставак и завршавање рада комисије за упите.

10. Уколико комисија за упите не одреди другачије због посебних околности трошкови комисије за упите укључујући надокнаду за своје чланове сносиће стране у поступку тражења упита у једнаким деловима. Комисија за упите водиће белешке о својим трошковима и поднеће завршну изјаву поводом тога странама.

11. Било која Страна која има интерес чињеничне природе у предмет поступка тражења упита и која би могла да буде оштећена мишљењем по овој ствари, може да интервенише у поступку уз сагласност комисије за упите.

12. Одлука комисије за упите по питањима поступка биће донета већином гласова њених чланова. Коначно мишљење комисије за упите одражаваће погледе већине њених чланова и укључиће било које другачије мишљење.

13. Комисија за упите представиће своје коначно мишљење у року од два месеца од дана када је установљена уколико комисија не нађе за сходно да продужи ово временско ограничење на период који не би требало да пређе два месеца.

14. Коначно мишљење комисије за упите биће засновано на прихваћеним научним принципима. Коначно мишљење комисија ће доставити странама у поступку тражења упита и секретаријату.

ДОДАТАК V

Пост-пројектна анализа

Циљеви укључују:

(а) Праћење усаглашености са условима постављеним у ауторизацији или одобрењу активности и ефикасности мера ублажавања;

(б) Преглед утицаја одговарајућег управљања у циљу деловања према неизвесностима;

(в) Потврда претходних предвиђања у циљу преноса искуства у погледу будућих активности истог типа.

ДОДАТАК VI

Елементи за билатералну и мултилатералну сарадњу

1. Односне Стране могу успоставити, где је одговарајуће, институционалне аранжмане или увећати мандат постојећих аранжмана у оквирима билатералних и мултилатералних споразума у циљу обезбеђивања пуног ефекта ове Конвенције.

2. Билатерални и мултилатерални споразуми могу укључити:

(а) Било које додатне захтеве у примени ове Конвенције, узимајући у обзир посебне услове подрегиона који је у питању;

(б) Институционалне, административне и друге аранжмане, који ће бити успостављени на основу принципа реципрочности и еквиваленције;

(в) Усклађивање њихових политика и мера за заштиту животне средине у циљу постизања веће могуће сличности у стандардима и методама које се односе на примену процене утицаја на животну средину;

(г) Развој, унапређивање и/или усклађивање метода за препознавање, мерење, предвиђање и процену утицаја и за пост-пројектну анализу;

(д) Развој и/или унапређивање метода и програма за сакупљање, анализирање, складиштење и правовремено достављање упоредивих података који се тичу квалитета животне средине у циљу обезбеђивања уноса у процену утицаја на животну средину;

(ђ) Успостављање полазних нивоа и више прецизираних критеријума за одређивање значаја прекограничних утицаја у односу на локацију, природу или величину предложене активности, на коју ће у складу са одредбама ове Конвенције бити примењена процена утицаја на животну средину; и успостављање критичних вредности прекограничног загађивања;

(е) Реализовање, где то одговара, заједничких процена утицаја на животну средину, развој заједничких програма праћења, интеркалибрације направа за праћење и усклађивање методологија у погледу издавања добијених података и информација у компатибилној форми.

ДОДАТАК VII

Арбитража

1. Страна или Стране тражитељи обавестиће секретаријат да су се Стране сложили да поднесу спор на арбитражу у складу са чланом 15, став 2 ове Конвенције. Обавештење ће навести предмет арбитраже и укључити, посебно чланове ове Конвенције и њихово тумачење или примену која је у питању. Секретаријат ће упутити добијене информације свим Странама ове Конвенције.

2. Арбитражно веће састојаће се од три члана. Страна или Стране тражитељи и друга Страна или Стране у спору именуваће по једног арбитражног судију, а тако именоване судије одредиће путем заједничког споразума трећег арбитражног судију, који ће бити председник арбитражног већа. Последњи неће бити грађанин једне од страна у процедури, нити ће он или она имати стално место боравка на територији једне од ових страна, нити бити запослен или запослена од стране било које од страна, нити је био или била у додиру са материјом у било ком својству.

3. Уколико председник арбитражног већа не буде именован у року од два месеца од именовања другог стручњака, Извршни Секретар Економске Комисије за Европу одредиће на захтев једне од страна председника у току следећа два месеца.

4. Уколико једна од страна у спору не именује стручњака у року од месец дана од дана пријема обавештења од секретаријата, друга страна може о томе обавестити Извршног Секретара Економске Комисије за Европу који ће одредити председника арбитражног већа у току следећа два месеца. Након одређивања, председник арбитражног већа захтеваће од стране која није именovala арбитражног судију да то учини у року од месец дана. Након датог периода, председник ће обавестити Извршног Секретара Економске Комисије за Европу који ће учинити ово именовање у току следећа два месеца.

5. Арбитражно веће доносиће своје одлуке у складу са међународним правом и у складу са одредбама ове Конвенције.

6. Било које арбитражно веће које се оформи под овде наведеним одредбама усвојиће сопствени пословник о раду.

7. Одлуке арбитражног већа, било по питањима поступка или суштинским питањима доносиће се већином гласова његових чланова.

8. Веће може предузети све одговарајуће мере у циљу утврђивања чињеница.

9. Стране у спору омогућиће рад арбитражном већу, а посебно ће користећи сва средства која им се налазе на располагању:

(а) Обезбедити све релевантне документе, потрештине и информације; и

(б) Омогућити, где је потребно позвати сведоке или стручњаке и примити њихове доказе.

10. Стране и арбитражне судије штитиће поверљивост било које информације коју приме у поверењу током рада арбитражног већа.

11. Арбитражно веће може по захтеву једне од страна препоручити привремене мере заштите.

12. Уколико се једна од страна у спору не појави пред арбитражним већем или не успе да одбрани свој случај, друга страна може захтевати од већа да настави са процедуром и донесе своју коначну одлуку. Одсуство стране или неуспех у одбрани свог случаја неће представљати препреку за наставак поступка. Арбитражно веће ће пре доношења коначне одлуке задовољити сопствене критеријуме о фактичкој и правној заснованости потраживања.

13. Арбитражно веће може саслушати и одредити противтужбе које подижу директно из предмета спора.

14. Уколико арбитражно веће не одреди другачије због посебних околности случаја, трошкови већа укључујући надокнаду за своје чланове сносиће стране у спору у једнаким деловима. Веће ће водити белешке о својим трошковима и поднеће изјаву повodom тога странама.

15. Било која Страна која има интерес правне природе у предмет спора и која би могла да буде оштећена одлуком у овом случају, може да интервенише у поступку уз сагласност већа.

16. Арбитражно веће донеће своју пресуду у року од пет месеци од дана када је установљено уколико веће не нађе за сходно да продужи ово временско ограничење на период који не би требало да пређе пет месеци.

17. Пресуди арбитражног већа биће прикључено образложење, које ће бити коначно и обавезујуће за све стране у спору. Арбитражно веће доставиће пресуду странама у спору и Секретаријату.

18. Било који спор који се може појавити између страна по питањима тумачења или извршења пресуде може поднети било која страна у спору арбитражном већу које је донело пресуду или, уколико се до последњег не може доћи, другом арбитражном већу које ће се оформити у ову сврху на исти начин као и прво.”

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.